

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 593

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

*

Ἐν Ἀθήναις, 17 Νοεμβρίου 1891

*

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	•	8.50
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Ἐν Ρωσίᾳ	ρούβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοῦ καὶ Ἐτιεβάν: Αἱ Ἀστοργοὶ Μητέρες.
— *Καρόλου Μερουθέλ*: Νεκρὰ καὶ Ζῶσαι, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — *Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις*: Ἰσπανία. — *Ἀλεξάνδρου Σ. Ποῦσκιν*: Ὁ Ἐπιστάτης Ταχυδρομικοῦ Σταθμοῦ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματῶν καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπέζων, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἡ κυρία Φλορβάλ ματὴν ἀνέμεινε ἐπὶ ὀλόκληρον ὥραν, ὁ Ραβάνης δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει.

Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν της, ἀπορῶσα τί ἐσήμαινον πάντα ταῦτα καὶ κατεχομένη ὑπὸ ἀορίστου ἀνησυχίας.

Εἶχε προαισθήματα δυστυχήματος.

Καὶ τὰ προαισθήματα ταῦτα δὲν τὴν ἤπάτων.

Τὰ ἐπιπλά της εἶχον διαταραχθῆ κατὰ τὴν ἀπουσίαν της καὶ τὰ συρτάριά της ἦσαν ἀνοικτά.

Ἄπασαι αἱ μετοχαὶ της εἶχον ἀφαιρεθῆ· ἐξ ἐπιεικειᾶς δὲ μόνον τὰ κοσμήματά της ἀφῆκεν ὁ κλέπτης.

Ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ κατῆλθεν ὡς παράφρων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ ὑπηρετὴς, ὅστις εἶχεν ἐγχειρίσει τὴν κλεῖδα τοῦ δωματίου εἰς τὸν Ραβάνην, οὐδὲν ἀνέφερε περὶ τῆς ἀπερισκεψίας του· ὡς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ξενοδοχείου, οὗτος ὠχυρώθη ὅπισθεν τῆς εἰδοποιήσεως, ἥτις ἦτο τοιχοκλλημένη εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, εἰδοποιήσεως, δι' ἧς παρηγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καταλύοντες ὅπως καταθέτωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὅλα των τὰ ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα ἀξίας, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἦτο ὑπεύθυνος τῆς ἐναντίον τῆς ἐνοικιαστρίας του διαπραχθείσης κλοπῆς.

Ἡ κυρία Φλορβάλ δὲν ἀμφέβαλε πλέον. Ὁ Ραβάνης εἰσήλθεν ἐν τῷ δωματίῳ της κατὰ τὴν ἀπουσίαν της, αὐτὸς ἄρα ἦτο ὁ κλέπτης. Θὰ εἰσήλθε δὲ εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἐσκέφθη, δι' ἀντικλειδῶς. Νῦν δ' ἐξήγει καὶ τὴν ματαιωθείσαν συνέντευξιν, ἥτις ἐγένετο βεβαίως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως λάβῃ κερὸν ὁ κλέπτης καὶ ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, πρὶν ἢ γνωσθῆ ἡ κλοπή.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὴν κυρίαν Φλορβάλ ἦτο νὰ κάμῃ καταγγελίαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἐντὸς μικροῦ, σκεφθεῖσα ὠριμώτερον τὰς συνεπείας τοῦ διαθήματος τούτου, παρητήθη. Θὰ ἠναγκάζετο νὰ εἶπῃ πῶθεν προήρχοντο αἱ κλαπείσαι ὁμολογίαι καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κυριότητά των, ὅποτε ἀφεύκτως θὰ ὠνόμαζε τὸν κόμητα δὲ Βανδάμ, χωρὶς νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε ψευστῆ διακηρύττουσα τὴν καταστροφὴν της συνεπείᾳ τῆς ἀγορᾶς μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτος. Διακηρύττουσα τούτο, θὰ ἦτο ταυτὸν ὡς νὰ ὁμολογῆ αὐτὴν συνένοχον τῶν γενομένων αἰσχροκερδεῶν πρὸς βλάβην τοῦ δὲ Βανδάμ· ἐξ ἄλλου, ἐσκέφθη ὅτι ὁ Ρα-

βάνης θὰ εἶχε λάβῃ τὰς προφυλάξεις του πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταδιώξεως.

Ἡθέλυσεν, οὐχ ἤπτον, νὰ ἐκδικηθῆ κατ' αὐτοῦ, διατηρῶσα τὴν ματαιὰν ἐλπίδα ὅπως συμφιλιωθῆ μετὰ τοῦ κόμητος, τὸν ὅποιον ἐνόμιζεν ἀκόμη πλούσιον.

— Ἐὰν συντελέσω εἰς τὴν ἀθώωσίν του, ἐσκέφθη, ἐὰν μεταβάλω καθ' ὀλοκληρίαν τὸ μέρος, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐπαῖξα, δὲν θὰ ἔχη λόγους ὅπως μὴ ἐπιθυμῆ νὰ συμφιλιωθῆ μαζὺ μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ Γάστωνος Δερὸς διαφοράν του, ἀναλαμβάνω νὰ τὴν συμβιβάσω, καὶ ἂν ἐτι ὀφείλω νὰ τῷ ἀποκαλύψω ὅτι ὁ Γάστων εἶνε υἱὸς τῆς Βαλερίας δὲ Σουλφῶ. Αἱ ὑπόνοιαι του ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλουσιν ἐξαφανισθῆ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ θ' ἀναγκασθῆ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ Ζηλοτυπία του ἦτο πάντῃ φαντασιώδης.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἀπροσδόκητον συμφορὰν, ἥτις τὴν ἐπληξεν, ἡ Ἐσθὴρ Φλορβάλ δὲν ἦτο γυνὴ ὅπως ἀπολέσῃ τὴν ψυχραιμίαν της. Ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν κύριον Δορμεῖλ, τὸν ἀνακριτὴν, τὸν ἀναλαβόντα τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτος.

Ἐτέρωθεν, τί εἶχε νὰ φοβηθῆ; Πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ πιστεῦσῃ ὁ ἀνακριτὴς ὅτι αὕτη ἦτο συνένοχος τοῦ Ραβάνη, ἀφοῦ προετίθετο ἐρεξῆς ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐδεμίαν ἔσχε συμμετοχὴν εἰς τὰς ὀφειλάς τῆς ὑποθέσεως; Ἀκριβῶς δ' ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ἐσκέφθη καὶ δὲν κατεμήνυσεν τὸν Ραβάνην διὰ τὴν κλοπὴν, ἧς ἀρτίως ἐγένετο θῦμα.

Γράφουσα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν κύριον Δορμεῖλ, ἡ κυρία Φλορβάλ ἐδείκνυτο λίαν γενναίῳφρων καὶ ἀριλοκερδής, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἠλπίζε νὰ συλλέξῃ ἐντὸς μικροῦ τούς καρπούς τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὅποιαν παρεῖχεν εἰς τὸν κόμητα δὲ Βανδάμ.

Μακρὰν τοῦ νὰ διαφωτίσωσιν τὴν ὑπόθεσιν ἐπιστολαὶ τοῦ κυρίου Ρισὸν καὶ τῆς πρώην συζύγου του, ἠῤῥησαν ἐπὶ μάλλον τὸ σκότος. Ὁ ἀνακριτὴς ἤρχισε νὰ χάνῃ τὸν μίτον εἰς τὸν λαβύρινθον αὐτὸν τῶν νέων περιπλοκῶν. Αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας ἐπεβεβαίουν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τῆς ἠθοποιῶς ὡς πρὸς τὸν Ἰωάννην Ραβάνην, διότι οὗτος εἶδε πραγματικῶς σημειώσεις εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ κύριος Δορμεῖλ ἐξεπλάγη κατ' ἀρχὰς εὐρῶν εἰς τὴν δικογραφίαν του σημειώσεις τῆς ἀστυνομίας ἀφορῶσας τὴν

υπόθεσιν τοῦ Ἀερίφωτος, διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ Ραβάνη. Ἐκ ποίου συμφέροντος ὁρμώμενος οὗτος κατεμήνυσε τὰς ἐνεργείας τῶν διευθυνόντων τὴν Ἐταιρίαν, ἀφοῦ ἦτο συνενοχός των; Εἰς ποίαν αἰτίαν ὑπέικων ἀπήτησε τὴν σύλληψιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας; Τοῦτο ματαίως ἐζήτηει νὰ ἐννοήσῃ ὁ κύριος ἀνακριτῆς.

Ἀληθῶς εἰπεῖν, ἡ διαγωγὴ τοῦ Ραβάνη ἦτο ἀνεξήγητος.

Ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ περιπλοκὴ τοῦ κυρίου Δορμεῖλ ἐδιπλασιάσθησαν, ὅταν ἔμαθεν ἐκ νέας ἀτυνομικῆς ἐκθέσεως ὅτι τὸ ἀληθές ὄνομα τῆς Ἐσθῆρ Φλωρβάλ ἦτο κυρία Ρισόν καὶ ὅτι ἦν σύζυγος τοῦ πραγματογνώμονος τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία τῆς χρεωκοπήσεως Ἐταιρίας καὶ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσὶν του.

Ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει πάντων τούτων, ὁ ἀνακριτῆς κατελήφθη ὑπὸ εὐλόγου δυσπιστίας. Εἰθισμένος ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του νὰ διίσταται ἐν τῷ μέσῳ τῶν πανουργιῶν καὶ τοῦ ψεύδους, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς κατηγορουμένους ὡς ἐνόχους καὶ τοὺς μάρτυρας ὡς ὑπόπτους.

Ὁ κύριος Δορμεῖλ ἦτο δικαστῆς ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν νέαν λεγομένην σχολήν. Δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ οὔτε εἰς τὴν τύχην, οὔτε εἰς τὴν σύμπτωσιν τῶν γεγονότων· κατ' αὐτὸν οὐδὲν ἐγένετο ἀπρομελετήτως καὶ ἄνευ σκέψεως, ἀλλὰ πᾶν συμβεβηκὸς ἐνεῖχε προμελέτην. Μανθάνων ὅτι ὁ κ. Ρισόν ἦτο σύζυγος τῆς Ἐσθῆρ Φλωρβάλ, ἀνεμνήσθη ὅτι ἔλαβε παρ' ἐκάστου αὐτῶν ἐπιστολὴν περιέχουσαν μὲ μικρὰν διαφορὰν τὰς αὐτὰς πληροφορίας. Συνεπέραναν ὅθεν ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ ἐγράφθησαν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔμπνευσιν, καὶ ὅτι κοινὸν συμφέρον συνήνωσεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τοὺς διεzeugμένους συζύγους.

Ἄλλ' ἡ χρηστότης τοῦ κ. Ρισόν ἦτο τόσῳ κοινῶς γνωστή, ὥστε ἐδίστασε νὰ τὸν ὑποπτεύῃ. Διὰ νὰ ἔχῃ ὅθεν καθαρὰν τὴν συνείδησιν ὁ κ. Δορμεῖλ, ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τῆς πρώην συζύγου του, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν κ. Ρισόν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐν ἡ περιπτώσει ἕνεκεν οἰωνόηποτε οἰκογενειακῶν λόγων δὲν παρεῖχεν ἀποχρώσας ἐγγυήσεις ἀμεροληψίας.

Ἡ κυρία Φλωρβάλ ἐζητήθη ἀμέσως ἐν Παρισίαις καὶ προσεκλήθη αὐτὴ τε καὶ ὁ κύριος Ρισόν, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Δορμεῖλ.

Κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας καὶ ἡ ἡθοποιὸς τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι ἀλλήλων ἐν τῷ προθαλάμῳ τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἀνεσπίρτησαν ἀναγνώρισθέντες.

Ἦτο ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐπανεῖδον ἀλλήλους ἀπὸ δεκαπενταετίας.

Ὁ κ. Ρισόν, ὑπὸ ζωνῆς κατεχόμενος συγκινήσεως, μετεβίβασε τὸ ἐπισκεπτήριόν του διὰ κλητῆρος πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, παρ' ᾧ παράυτα εἰσήχη.

— Τί ἔχετε, κύριε πραγματογνώμων; ἠρώτησεν ὁ κ. Δορμεῖλ, παρατηρῶν τὴν ταρραχὴν τοῦ κ. Ρισόν.

— Τί ἔχω; ἀπήτησεν ὁ πραγματογνώμων. Πρὸ μικροῦ συνήτησα ἐκεῖ, εἰς τὸν προθαλάμῳ σας, γυναῖκα τὴν ὅποιαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶδον.

— Τὴν κυρίαν Ἐσθῆρ Φλωρβάλ;

— Ἀκριβῶς. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν εἶνε ἰδικόν της; ἡ γυνὴ αὕτη καλεῖται κυρία Ρισόν. Ὑποθέτω, ἀφοῦ εἶνε εἰς τὸ γραφεῖόν σας, ὅτι θὰ εἴσθε ἐν γνώσει ὄλων τούτων.

— Πραγματικῶς, γνωρίζω ὅτι εἶνε σύζυγός σας, καθὼς ἐπίσης δὲν ἄγνοῶ ὅτι ζῆτε διεzeugμένοι αὐτῆς πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐὰν τὴν ἐζήτησα εἰς Παρισίους — διότι ἀρτίως ἐβόησεν ἐκ Βρυξελλῶν — τὸ ἔκαμα, διότι μοι ἔγραψεν ἐπιστολὴν, τῆς ὅποιας τὸ περιεχόμενον συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὰς πληροφορίες, τὰς ὅποιας καὶ ὑμεῖς μετεβίβασατε. Μένουσιν ὅμως σκοτεινὰ σημεῖα τινά, τὰ ὅποια, ἵνα διευκρινίσω, ἔχω ἀνάγκην ἐξηγήσεως, ἃς ἀμφοτέρωι δύνασθε νὰ μοὶ παράσχητε.

Ὅπως διευκρινισθῇ δ' ἐντελῶς ἡ ὑπόθεσις, ἥτις μὲ ἀπασχολεῖ, ἔκρινα ἀναπόφευκτον νὰ φέρω ἀμφοτέρους εἰς ἀντιπαράστασιν.

— Ἄ! χάριν! κύριε, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Ρισόν, μὴ μοὶ ἐπιβάλλετε αὐτὴν τὴν τιμωρίαν. Ἄφ' ἧς ἐδέησε ν' ἀποχωρισθῶ τῆς γυναίκος ταύτης, δὲν τὴν ἐπανεῖδον. Πρὸ ὀλίγου μετὰ κόπου κατέστειλα τὴν ὀργὴν μου, ἐπαναβλέπων αὐτὴν. Ἐὰν τὴν ἀκούσω ὁμιλοῦσαν, νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἦμαι πλέον κύριος ἐμαυτοῦ. Ἡ γυνὴ αὕτη τοσοῦτον ἀσυστόλως μὲ ἠπάτησε, τοσοῦτον ἀναξίως καὶ ἀναιδῶς κατεγράσθη τῆς ἐμπιστοσύνης μου...

Ὁ κύριος Ρισόν ἔστη· δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ὁ ἀνακριτῆς ἀνέγνωσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐντίμου τούτου ἀνθρώπου τὴν ψυχικὴν ὀδύνην, ὑφ' ἧς κατεῖχετο.

— Μείνατε ἡσυχος, εἶπεν αὐτῷ μετὰ τόνου πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος· εὐαρεστηθῆτε μόνον νὰ μοὶ εἴπητε τὴν πηγὴν, ἐκ τῆς ὅποιας ἠρύσθητε τὰς πληροφορίες, ἃς μοὶ ἀνεκοινώσατε.

— Πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς διηγηθῶ ἐν κεφάλαιον τοῦ βίου μου, ἐπανέλαβε βραδέως ὁ κύριος Ρισόν. Πρὸ δεκαπενταετίας ἐνυμφεύθη τὴν γυναῖκα ταύτην, περὶ ἧς ὁ λόγος. Ἀμέσως παρετήρησα ὅτι εἶχε ροπήν ἀκατάσχετον πρὸς τὴν πολυτέλειαν, τὴν ὅποιαν οἱ μικροὶ μου πόροι δὲν μοὶ ἐπέτρεπον νὰ ἱκανοποιῶ· ἡ ἀχαλίνωτος φιλαρέσκειά της κατεσίγαζεν ἐν αὐτῇ πᾶν αἴσθημα καθήκοντος καὶ εἶδον, ἀλλὰ πολὺ ἀργά, ὅτι δὲν ἦτο γεννημένη διὰ νὰ γίνῃ οὔτε σύζυγος, οὔτε μήτηρ. Πλὴν τὴν ἠγάπων καὶ πάντοτε ἠλιπίζον νὰ τῇ μεταβάλω τὸν χαρακτῆρά της καὶ τὴν συνδέσω στενώτερον εἰς τὴν ἐστίαν μου, ἕνεκα δὲ τούτου ἐπολλαπλασίασα τὰς περιποιήσεις μου καὶ τὴν προσοχὴν μου.

» Ἀπαντες οἱ ἀγῶνές μου ἀπέβησαν μάταιοι· δὲν ἐβράδυνα ν' ἀναγνώρισω ὅτι εἰσήγαγον ἐχθρὰν εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ἡ προδοσία της ἐφάνη ἐντὸς μικροῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου διὰ τοῦ ἀτιμοτέρου τρόπου. Εἶχε γείνει ἐρωμένη ἐνὸς ἀθλήτου, τὸν ὅποιον πάντοτε μετεχειρίσθη ὡς φίλον οἰκιακόν. Τὴν συνέλαβον ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου μετὰ τοῦ ἐραστοῦ της· τὸ ἐγκλημα ἦτο ἐπ' αὐτοφῶρῳ. Ἀμέσως τὸν ἐξεδιώξα, βεβαιότατος ὅτι ὁ ἐραστῆς της δὲν ἤθελε βραδύνει νὰ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτῆς. Ὁ ἐραστῆς της, κύριε ἀνακριτά, δὲν ἦτο ἄλλος ἢ ὁ γνωστός ὑμῖν Ροβάνης, τὸν ὅποιον ἡ τύχη ἔφερε νὰ καταγγείλω διὰ τὸ μέρος, ὅπερ ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀερίφωτος.

» Περὶ ἐκείνης δέ, ἥτις ὑπῆρξε ποτὲ σύζυγός μου, δὲν ἤκουσα τίποτε ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ τὴν εἶχον σχεδὸν λησμονήσει. Ἐγνωρίζον ὅτι ἦτο ἡθοποιός, παριστάνουσα εἰς θέατρα τῶν ἐπαρχιῶν, ἐσχάτως δὲ καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα «Γαλλικῷ Θεάτρῳ» καὶ ὅτι ὁ ἐραστῆς της ὠφελεῖτο ἐκ τῶν ἐρωτικῶν αὐτῆς σχέσεων. Ἀλλὰ τί μ' ἐνδιέφερον τὰ ἄθλα τοῦ ἀθλήτου ἐκείνου καὶ τῆς ἐλεεινῆς ταύτης; Ἐθεώρουν ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἐπειδὴ μετήλλαξεν ὄνομα καὶ ἤμην ἀρκούντως ἱκανοποιημένος διὰ τὰς παρελθούσας πικρὰς δοκιμασίας μου, ἕνεκεν τῆς εὐτυχίας, τὴν ὅποιαν ἠσθανόμην παρὰ τῇ θυγατρὶ μου, ἥτις δύναμαι νὰ εἶπω, εἶνε πρότυπον ἐντιμότητος καὶ ἀρετῆς καὶ μ' ἔκαμε νὰ λησμονήσω τὴν ἀθλίαν μητέρα της...»

— Πολὺ καλὰ, σὰς πιστεύω, διέκοψεν ὁ κύριος Δορμεῖλ, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν δὲν μανθάνω τίποτε σχετικόν, ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξακολουθήσω.

— Προχωρήσατε, παρκαλῶ.

— Ὅταν εἶδον εἰς τὰ βιβλία τὴν παρούσιν τοῦ Ραβάνη ἐν τῇ ὑπόθεσι, εἰς ἣν κατεγινόμεν, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ρισόν, ἀμέσως ἐζήτησα τὴν γυναῖκα, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν αὐτοῦ, τὴν Ἐσθῆρ Φλωρβάλ δηλαδὴ, καὶ ἐντὸς μικροῦ ἀπέκτησα τὴν ἀπόδειξιν ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ἀμέτοχος εἰς τὰς γενομένας δολιότητες. Ἡ Φλωρβάλ ἦτο ἑταῖρα τοῦ κόμητος δὲ Βανδὰμ· αὕτη τῷ ὑπέβηκε τὴν ἀτυχῆ ἰδέαν νὰ συμμεθεῖξῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ δι' ἀερίφωτος φωτισμοῦ, ἐρχο-

μένη τοιοῦτοτρόπως εἰς βοήθειαν τῶν κυρίων. δὲ Λορδάκ καὶ δὲ Ασνοναῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Ραβάνης ὑπέδειξε τὸν κόμητα ὡς δυνάμενον διὰ τῶν κεφαλαίων του νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν δῆθεν ἐπιχείρησίν των. Περὶ τούτων εἶμαι ἀδίστακτως πεπεισμένος. Ὁμολογῶ ὅτι ὁ κύριος δὲ Βανδάμ ἐφέρθη πολὺ ἀφρόνως εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀλλ' ὀφείλω ἐπίσης ν' ἀναγνωρίσω ὅτι εἶναι ἀνίκανος νὰ διαπράξῃ τὰς καταχρήσεις δι' ἃς κατηγορεῖται μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας. Οἱ ἀληθεῖς, οἱ μόνοι αὐτοῦργοι τῶν καταχρήσεων εἶνε ὁ Ραβάνης καὶ οἱ ἄλλοι διευθύναντες τὴν ἐπιχείρησιν. Εἶμαι ἐπίσης πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐρωμένη τοῦ κυρίου δὲ Βανδάμ ἦτο συμμέτοχος τοῦ Ραβάνη, ἀλλὰ δὲν εὗρον οὐδὲν πιστότερον ὅπως τὴν ἐνοχοποιήσω ἀπ' εὐθείας.

— Ἐχει καλῶς κύριε πραγματοποιῶμων, ἀπήντησεν ὁ ἀνακριτῆς, σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐξηγήσεις σας. Πρὶν ἢ ἀποσυρθῆτε, θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ περιμείνητε ὀλίγον εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο.

Ἐπέδειξεν αὐτῷ δωμάτιον συνεχόμενον πρὸς τὸ γραφεῖόν του.

— Θὰ προσκαλέσω ἐδῶ τὴν κυρίαν Φλορβάλ καὶ θὰ τῇ ὑποβάλλω μερικὰς ἐρωτήσεις. Πιθανὸν αἱ ἀπαντήσεις της νὰ μὲ ὑποχρεώσωσι νὰ σὰς ζητήσω διασαφήσεις τινὰς καὶ θὰ σὰς εἶμαι κατὰ συνέπειαν λίαν ὑπόχρεως, ἐὰν λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μείνετε ὀλίγον ἀκόμη εἰς τὴν διάθεσίν μου. Ἐννοῶ τὴν δυσἀρέσκειάν σας νὰ εὐρεθῆτε ἀντιμέτωπος τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ θὰ κάμω πᾶν δυνατὸν, ὅπως ἀποφυγῶ πᾶσαν ἀντιπαράστασιν ὑμῶν μετὰ τῆς πρώην συζύγου σας.

— Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε ἀνακριτά, ἀπήντησεν ὁ πραγματοποιῶμων ὑποκλιθεὶς καὶ διευθυνόμενος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Δορμεὶλ ὑποδειχθέν αὐτῷ δωμάτιον.

Ὁ δικαστὴς ἐκάλεσε πᾶραυτὰ τὴν κυρίαν Φλορβάλ.

Αὐτὴ εἰσῆλθεν.

Ὁ κύριος Δορμεὶλ τῇ ὑπέδειξε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔδραν, ἐφ' ἧς ἐκάθισεν ἡ ἐρωμένη τοῦ δὲ Βανδάμ, τοῦ Ραβάνη, τοῦ Γάστωνος Δερὸς καὶ δὲν ἤξεύρομεν ποίαν ἄλλαν.

— Κυρία, ἤρξατο λέγων ὁ ἀνακριτῆς, σὰς προσεκάλεσα ὅπως σὰς ζητήσω διασαφήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὑποίαν μοὶ ἐγράψατε.

— Εὐαρεστηθῆτε νὰ μ' ἐξετάσητε, κύριε, εἶμαι πρόθυμος ν' ἀπαντήσω.

— Οὐδόλως ὑποπεύομαι, κυρία, τὴν καλὴν σας πίστιν καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι αἱ καταθέσεις σας εἶναι εἰλικρινεῖς ἐν τούτοις ἔχω ἀνάγκη νὰ λάβω ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ἐξῆς δύο γεγονότων: διατί αἱ ἀποκαλύψεις σας ἐγένοντο τόσῳ βραδέως καὶ διατί ἐγκατελείψατε τοὺς Παρισίους ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ κόμητος δὲ Βανδάμ;

— Σὰς ἐγραψα, κύριε, ὅτι ἤμην κατεστραμμένη, ὅτε ἔμαθον ὅτι κατηγορεῖτο θίασος διὰ τὸ θέατρον τῶν Βρυξελλῶν μετέβην ὅθεν ἐκεῖ, ὅπως λάβω μέρος εἰς τὴν καταρτιζόμενον θίασον, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε ἴσως, εἶμαι δραματικὴ ἡθοποιός. Ὁ κύριος Ραβάνης μὲ συνήτησεν εἰς Βρυξέλλας καί, ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ γράψω ὑμῖν, μὲ κατέστησεν ἐνήμερον τῶν ἐνεργειῶν του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ θέλητρον τοῦ ν' ἀπολύσω μετ' αὐτοῦ περιουσίαν τοσοῦτον ἀπεχθῶς κτηθεῖσαν, θὰ μὲ παρεκίνηει ν' ἀποδεχθῶ τὰς προτάσεις του.

— Αὐτὸ εἶνε πιθανόν, κυρία, ἀλλὰ τὸ ἀνακριτῆς εἶνε ὅτι προηγήθητε τοῦ κ. Ραβάνη εἰς Βρυξέλλας. Ἦτο ἤδη πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅτε σεῖς ἐφθάσατε ἐκεῖ.

— Ἀλλὰ, κύριε...

— Μὴ ἐπιμένετε, κυρία, ἔχω τὴν ἀπόδειξιν.

— Λοιπόν, κύριε, ἐὰν ἦτο εἰς Βρυξέλλας πρὸ ἐμοῦ, πιστεύσατε ὅτι τὸ ἤγνούουν.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσωμεν ἀμέσως, ἐπανέλαθεν ὁ ἀνακριτῆς προσβλέψας ἀτενῶς τὴν ἡθοποιόν.

Ἡ κυρία Φλορβάλ, ταραχθεῖσα ὀλίγον, κατεβίβασε τοὺς ὀφθαλμούς.

— Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς ἕτερον ζήτημα, κυρία, τὸ ὁποῖον, δὲν σὰς τὸ ἀποκρύπτω, μοὶ φαίνεται πολὺ σπουδαῖον δι' ὑμᾶς. Εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ εἴπητε διατί ὁ κύριος Ραβάνης, ὅστις ἦτο ἐραστὴς σας, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἐξεληφθη ἐπανειλημμένως ὡς συζυγὸς σας; Μήπως ἔπραττεν ἐκ συμφώνου τοῦτο μετ' ὑμῶν διὰ νὰ ἐξαπατᾶτε τοὺς ἀπλοικοὺς λάτρεις σας;

— ὦ! κύριε!...

— Τότε, ὁμολογήσατέ το.

— Ἴσως, κύριε, εἶχον ἄδικον μὴ ἀποσπῶσα τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ ἀγύρτου, ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ κατηγορήσατε ὡς συνένοχον, ὅταν μάθετε εἰς ποίαν κατάστασιν εὕρισκόμεν.

— Ἐν τούτοις, κυρία, δυσκόλως θὰ μὲ κάμετε νὰ παραδεχθῶ ὅτι γυνὴ νοήμων ὡς ὑμεῖς ὑπέστητε ἐπὶ τοσοῦτον τὴν τυραννίαν τοῦ ἀθλίου ἀγύρτου, ὡς τὸν ἀποκαλεῖτε τώρα, χωρὶς νὰ εὐρητε τὸ μέσον ν' ἀπαλλαχθῆτε αὐτοῦ.

— Καὶ ὅμως λέγω τὴν ἀλήθειαν. ἀφοῦ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πολεμήσω τὰς ὑβριστικὰς καὶ ἀδίκους ὑπονοίας, δι' ὧν μ' ἐπιβαρύνετε, ἀφοῦ, ἀντὶ νὰ κληθῶ καὶ ἐξετασθῶ ὡς μάρτυς, καθὼς ἐνόμιζον, ἀνακρίνομαι ὑφ' ὑμῶν ὡς κατηγορουμένη, θέλω σὰς εἶπει εἰλικρινῶς τοὺς λόγους, οἵτινες μ' ἐκόλλουν ν' ἀποφύγω τὴν ἀπόλυτον δεσποτείαν τοῦ Ἰωάννου Ραβάνη.

— Ὁμιλήσατε, κυρία, διέκοψεν ὁ ἀνακριτῆς.

— Νομίζω, κύριε, ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι εἶμαι νυμφευμένη. Ὁ συζυγὸς μου, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἦτο ἐδῶ, θὰ σὰς εἶπεν...

— Τὸ γνωρίζω, κυρία.

— Θὰ ἤξεύρετε ἐπίσης ὅτι ὁ συζυγὸς μου μ' ἐξεδιώξε τῆς οἰκίας του... ὦ! ἤμην ἔνοχος καὶ ἀνταξία τῆς ὀργῆς του δὲν τὸ ἀρνούμαι. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀγνοεῖτε, εἶναι ὅτι καθ' ὃν χρόνον συνέζων μετὰ τοῦ συζύγου, ἔτεκον μικρὰν κόρην...

— Τί ἀπέγεινεν;

— Ὁ κ. Ρισὸν τὴν διεφύλαξεν.

— Λοιπόν;

— Λοιπόν, ἐξηκολούθησε μετὰ ζωηρότητος ἡ ἀνακρινόμενη, σὰς ἐκφέρω ἐνταῦθα ὀλεθρίαν ἐξομολόγησιν μοὶ στοιχίζει πολὺ, ἀλλ' εἶνε ἀναγκαῖα ὅπως ἀνατρέψω τὰς ὑπονοίας σας. Πατὴρ τοῦ τέκνου αὐτοῦ δὲν εἶνε ὁ κύριος Ρισὸν, ἀλλ' ὁ Ραβάνης. Ἠθέλησα νὰ λάβω μετ' ἐμοῦ τὴν κόρην μου ἀλλ' ὁ κύριος Ρισὸν δὲν τὸ ἐπέτρεψεν ἐμμεῖν ἀνένδοτος. Ἐὰν ἔλεγον μίαν μόνην λέξιν, θὰ μοὶ τὴν παρέδιδεν. Ἐσιώπησα ὅμως διότι δὲν ἤθελα νὰ λάβῃ ἡ θυγάτηρ μου τὴν ἐμὴν τύχην, τύχην ἀξιοθρηνήτου ὑπάρξεως. Ἐξ ἄλλου ἐγνώριζον ὅτι ὁ κύριος Ρισὸν θὰ ἔκαμνε τὴν κόρην μου ὅτι δὲν ἤμην ἐγὼ: γυναικῆ ἀμεμπτον. Ἄ! ποσάκις, κύριε, ἐμέμψην ἐμαυτὴν διὰ τὸ πρῶτόν μου σφάλμα, πρὸ πάντων ὅταν ἐγνώρισα καλῶς τὸν καταστροφέα μου. Ἀλλὰ φεῦ! δὲν ἦτο πλέον καιρὸς! Μὲ ἤρωτᾶτε πρὸ ὀλίγου διατί δὲν διέφραξα τότε τοὺς δεσμούς, οἵτινες μὲ συνέδεον μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου δὲν ἠδύναμην νὰ τὸ πράξω, ἀνευ ἀπωλείας τῆς θυγατρὸς μου.

— Πῶς τοῦτο;

— Ὁ Ραβάνης εἶναι κάτοχος ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν τῷ ἐγραψα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐγκυμοσύνης μου, καὶ ἐν τῇ τῷ ἀνέφερον ὅτι ἦτο ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας. Ὅσάκις δὲ προετιθέμην νὰ ἔλθω εἰς ρῆξιν μετ' αὐτοῦ, μὲ ἠπέλειε ὅτι θὰ πέμψῃ εἰς τὸν συζυγόν μου τὴν ἐπιστολὴν μου ἐκεῖνην. Ἄ! κύριε, ἐννοεῖτε τὰς ἀγωνίας μου; Ἀπέναντι ταύτης καὶ μόνον τῆς ἀπειλῆς, σὰς τὸ ὀρκίζομαι, πάντοτε ὠπισθοχώρησα. Ἐθυσίασθην διὰ τὴν θυγατέρα μου, χάριν αὐτῆς κατέπνιγον τὴν ἀποστροφὴν μου καὶ τοιοῦτοτρόπως κατέστην ἡ δούλη ἐνὸς ἀνάνδρου, ὅστις, τὸν ἐγνώριζον κάλλιστα, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπειλήν του. Ἐὰν ἤξεύρατε πόσον

ὑπέφερον, ὦ! εἶμαι βεβαιοτάτη, θὰ μ' εὐσπλαχνίζεσθε. Εἶχον παραδοθῆ καὶ δὲν ἠδυνάμην πλέον ν' ἀπομακρυνθῶ. Διέπραξα σφάλμα καὶ ἤθελα μόνη μου νὰ τὸ ἐξαγνίσω. Ὅ,τι ὤφειλον ν' ἀποφύγω ἦτο νὰ μὴ συμμερισθῆ τὴν τιμωρίαν μου ἢ ἀθώα θυγάτηρ μου. Μὲ νομίζει νεκρὰν. Ὅσον λυπηρὸν καὶ ἂν ἦνε τοῦτο εἰς ἐμέ, ἐν τούτοις προσεπάθησα νὰ τὸ πιστεύσω. Ἐάν ποτε ἐμάνθανεν ὅτι ἐζῶν καὶ ἐγνώριζον ἐγὼ τοῦτο, ὦ! μὴ ἀμφιβάλλετε, θὰ ἐφρονεούμην ἵνα μὴ οὐδέποτε ἐρυθριάσῃ διὰ τὴν μητέρα της.

— Ἴδου αἰσθήματα πολὺ ἀξιεπαίνα, ὑπέλαβεν ὁ κύριος Δορμεῖλ, διὰ τὰ ὅποια σὰς συγχαίρω... ἐάν τὰ εἴχετε. Εἶνε ἀληθές ὅτι αὐτὰ δὲν σὰς ἀπαλλάττουσιν, ἀλλὰ βεβαίως δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρμόδιος διὰ νὰ κρίνω τὰ οἰκογενειακὰ σὰς ἐπεισόδια. Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν τούτοις νὰ σὰς παρατηρήσω, ὅτι ἐγνώριζατε πολὺ καλὰ τὴν χρηστότητα καὶ τὴν γενναιοφροσύνην τοῦ κυρίου Ρισόν, διὰ νὰ ἦσθε βεβαία ὅτι δὲν θὰ ἐγκατέλειπε τὸ τέκνον, τὸ ὅποιον ἔφερε τὸ ὄνομά του. Ἐπομένως, οἱ λόγοι τοὺς ὑποίους μοὶ ἀνεπτύξατε, δὲν μὲ κατέπεισαν ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω πάντοτε ὅτι μεταξύ ὑμῶν καὶ τοῦ κυρίου Ραβάνη ὑπῆρχον παντοίας φύσεως συμφέροντα καὶ ὅτι ἀμφότεροι εἴχετε συνεταιρισθῆ πρὸς ἐνέργειαν διαφόρων ἐπιχειρήσεων, τὰς ὁποίας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποφεύγω νὰ χαρακτηρίσω. Ἐνόσω αἱ ὑποθέσεις σὰς ἠτύχουν, διέκεισθε φιλικῶς, μόνον δὲ κατὰ τὴν ὄραν τῆς ἀποτυχίας ἤλθατε εἰς διχονοίας. Εἶμαι ὡσαύτως βεβαίως ὅτι ὑμεῖς παρέχουσά μοι τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ραβάνη ἐν τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτου, θὰ ἐλάβετε ἀναμφιβόλως τὰς προφυλάξεις σὰς, ἐλπίζουσα τοιούτοτρόπως ν' ἀπονήψητε τὰς χεῖρας ἀπὸ παντός, τὸ ὅποιον ἐγένετο εἴτε τῇ βοηθείᾳ σὰς εἴτε τῇ συγκαταθέσει σὰς καὶ νὰ ἀπαλλαγῆτε, κατὰ συνέπειαν, πάσης εὐθύνης. Πρὸς τὸ συμφέρον σὰς, ἐξακολούθησεν ὁ ἀνακριτὴς, σὰς προτρέπω νὰ μὴ μεταχειρισθῆτε ὑπεκφυγὰς. Οἱ κύριοι δὲ Λορδὰκ καὶ δὲ Λοσσουᾶ ἐφάνησαν εἰλικρινέστεροι ὑμῶν. Δὲν μοὶ ἀπέκρυψαν τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας τοῖς παρέσχετε. Μοὶ κατέθεσαν ὅτι ἄνευ τῆς συνδρομῆς σὰς οὐδέποτε ὁ κύριος δὲ Βανδὰμ θὰ συνῆνε νὰ ὑπογράψῃ.

Πιστὸς εἰς τὴν συνθήειάν του ὁ κύριος Δορμεῖλ ὡς ἐνεργῶν δικαστικὴν ἀνάκρισιν, μετεχειρίζετο εὐκόλως ψεῦδος ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν.

— Ψεῦδος! ἀνεφώνησεν ἡ κυρία Φλορβάλ, πρὸς τούτοις, ἐγὼ δὲν γνωρίζω τοὺς κυρίους αὐτούς, ἤξεύρω μόνον ὅτι μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου δὲ Βανδὰμ, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἔμαθον τὰ ὀνόματά των.

Ὁ κύριος Δορμεῖλ ἐνόησεν ὅτι ἦτο ἀνωφελὲς νὰ ἐπιμείνῃ.

— Κυρία, εἶπεν ἀπλῶς, θὰ σὰς ἀναγνώσθῃ ἡ κατάθεσίς σας καὶ δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε ἀφοῦ τὴν ὑπογράψητε. Θέλετε δ' ἐπανελθεῖ αὔριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὄραν.

— Δὲν ἔχω πλέον νὰ εἶπω τίποτε, ἀπήντησεν ἡ ἠθοποιὸς καθὼς καὶ δὲν ἔχω ν' ἀναίρεσω τι. Πιθανόν οἱ κύριοι δὲ Λορδὰκ καὶ δὲ Λοσσουᾶ, χάριν τῆς ὑπερασπίσεώς των, περιέπλεξαν καὶ ἐμὲ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Ἀλλὰ σὰς διαβεβαίω ὅτι ἐψεύσθησαν. Δὲν ἐννοῶ ἐξ ἄλλου, πῶς οἱ κύριοι οὗτοι ἐπρόφεραν τὸ ὄνομά μου ἀφοῦ δὲν μὲν γνωρίζουσιν, καὶ τοὺς προκαλῶ ν' ἀποδείξωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν των.

Ταῦτα εἰπούσα ὑπέγραψε τὴν κατάθεσιν της καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν της ὁ κύριος Δορμεῖλ εἰσήγαγε τὸν κύριον Ρισόν.

— Κύριε πραγματογνώμων, ἤρξατο ὁ ἀνακριτὴς, ἀνέκρινα τὴν πρώην σύζυγόν σας. Αἱ ἀπαντήσεις της μοὶ ἐδῶκαν νὰ ἐννοήσω ὅτι εἶναι πολὺ πονηρὰ καὶ πολὺ ἐπιτήδεια. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἐάν ἐμείνεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ραβάνη, τὸ ἔκαμε ἐπειδὴ οὗτος κατεῖχε τρομερὸν μυστικὸν τὸ ὅποιον ἠπεῖλει ὅτι θὰ σὰς τὸ ἐκμυστηρευθῇ.

— Φεῦ! ἔκαμεν ὁ κύριος Ρισόν δι' ὑποκόφου φωνῆς, νομίζω ὅτι μαντεύω περὶ τίνος μυστικοῦ σὰς ὠμίλησεν.

— Πῶς τοῦτο;

— Σὰς εἶπε, δὲν εἶναι ἀλήθεια; ὅτι δὲν εἶμαι πατὴρ τοῦ τέκνου, τὸ ὅποιον φέρει τὸ ὄνομά μου;

— Ναί.

— Τὸ ἐγνώριζον.

— Τὸ ἐγνώριζετε;

— Μάλιστα, κύριε.

— Ὡστε, εἶναι ἀληθές δὲν ἐψεύσθη λοιπὸν πρὸ ὀλίγου λέγουσά μοι...

— Ὅχι κύριε, τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἐψεύσθη.

Ὁ ἀνακριτὴς παρετήρησε τὸν κύριον Ρισόν.

— Τὸ τέκνον αὐτὸ ἔφερε τὸ ὄνομά μου, ἐπανελάβην ὁ πραγματογνώμων. Ἡ μήτηρ του ὑπῆρξε κακοήτης, δὲν ἠθέλησα νὰ γείνη τὸ ἴδιον καὶ ἡ κόρη, ἐξ ἄλλου, ἠγάπα αὐτήν ὅταν ἔμαθον ὅτι δὲν ἦτο ἰδική μου, ἠδυνάμην νὰ τῆς ἀφαιρέσω τὴν ἀφοσίωσίν μου καὶ νὰ τὴν καταστήσω ὑπεύθυνον σφάλματος, τοῦ ὁποίου εἶναι ὅλως ἀθώα; Ὅχι, ἐθεώρησα καθήκον μου τὴν κόρην αὐτὴν ν' ἀποσύρω τῆς εἰσαγομένης της καὶ νὰ τὴν καταστήσω γυναῖκα τιμίαν καὶ ἀξιοπρεπῆ, ὅπερ καὶ ἔπραξα, κύριε ἀνακριτά.

— Εἶσθε ἄνθρωπος μὲ καρδίαν, εἶπεν ὁ κύριος Δορμεῖλ.

— Μὴ σπεύδετε νὰ μ' ἐπαινέσητε, κύριε, ἀπήντησεν ὁ πραγματογνώμων. Ἡ διαγωγή μου ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπῆρξεν ἀφιλοκερδῆς. Κρατήσας παρ' ἐμοῦ τὸ τέκνον αὐτό, ὑπήκουσα εἰς ἕτερον αἶσθημα, τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως. Ἐπραξα χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων μου ὡς ἀτιμισθέντος συζύγου, ἀφαιρῶν ἀπὸ τοὺς πραγματικούς του γονεῖς τὸ τέκνον των. Διέπραξα τρόπον τινὰ ἀρπαγὴν νόμιμον. Ἐάν αὐτοὶ δὲν ὑπέφεραν διὰ τοῦτο, τὸσῶν τὸ χειρότερον δι' αὐτούς! σημαίνει ὅτι εἰς τὴν καρδίαν τῶν τεράτων τούτων οὐδὲν ἀνθρώπινον αἶσθημα ὑπάρχει. Ἐγὼ ἐν τούτοις παρηγορούμαι διὰ τὴν ἐκδικησίαν μου, οἷοι ταύτην συνεψήφισεν ἡ στοργὴ τῆς Ἐμμελίνας — εἶναι τὸ ὄνομα τῆς κόρης — ἣτις μὲ ἀγαπᾷ ὡς ἂν ἦμην πατὴρ της καὶ τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ ὡς ἀληθῆ θυγατέρα μου.

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἐπανελάβην ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας:

— Σήμερον ἡ τύχη μου παραδίδει τὸν αἷτιον ὅλων μου τῶν θλίψεων καὶ πικριῶν ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε, κύριε, εἶμαι ἀνίκανος νὰ λησμονήσω τὸ καθήκον μου ὅπως ἀναμνησθῶ τῆς μνησικακίας μου. Ὅ,τι σὰς εἶπον περὶ τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ εἶνε ἀκριβέστατον καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι οὐδὲ ὁδῶς ἐιῆθε τῆς διανοίας μου τὸ ἐλάχιστον αἶσθημα ἐκδικήσεως κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεώς μου.

— Σὰς εὐχαριστῶ, εἶπεν ὁ κύριος Δορμεῖλ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς θλίψω τὴν χεῖρα καὶ νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν ἀπειρον ὑπόληψιν καὶ συμπάθειαν μου.

— Εὐχαριστῶ, κύριε. Ἡ ἐπιδοκιμασία τῆς συνεδήσεώς μου καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων εἰσὶν αἱ μόναι ἀνταμιωβαί, ἃς ἀείποτε ἐπεζήτησα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός μου.

— Εὐθὺς σήμερον, ἐπανελάβην ὁ κύριος Δορμεῖλ θὰ ἐκδώσω ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Προεδρευτικῆς Τραπεζῆς κυρίου Λαφορέστ καὶ κατὰ τοῦ Ἰωάννου Ραβάνη. Ἐάν συλλάβω τὸν τελευταῖον τούτων, ἡ ὑπόθεσις θὰ προχωρήσῃ καλῶς, σὰς τὸ ὑπόσχομαι.

— Ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἡ σύλληψις τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ θὰ ἦναι ἐξαιρετός, ἀπήντησεν ὁ πραγματογνώμων.

Μεθ' ὃ ἀπεχαιρέτισε τὸν ἀνακριτὴν.

— Ἐντὸς ὀλίγου, εἶπεν οὗτος, συνοδεύων μέχρι τῆς θύρας τὸν κύριον Ρισόν.

[Ἔπεται συνέχεια].